

उशीर

अंधारून आल बाई	माझ्या वाघ्याच्या गयात
गारवा हवेत येई	येक घुंगर खळाळत
जनू कागदावरती	वैरणीची येळ झाली
काया ढगांची ग शाई ॥	घरधनी आल न्हाई ॥
सूर्य कळाचा डुबला	गार हिरव्या रानात
झोंजासून वारा आला	माह सपान् फुलवीत
थेंब पावसाच मोठु	धनी राबतो ग माझा
घेती माले साथ बाई ॥	हरपून भान बाई ॥
आली साळेतली पोर	आले बाई घरधनी
परतली गुरुं ढोर	वाघ्या चंद्र्या हंबरूनी
पारावर बसूनीया	जनू उशिर झाल्याची
वाट कळाची मी पाही ॥	साद माले देती बाई ॥